

Dosarul nr. 3ra-108/21

Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Central (jud: I. Rusu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: A. Gheorghieș, E. Bejenaru, A. Toderaș)

Î N C H E I E R E

27 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului depus de Grecu Iurie,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Grecu Iurie împotriva Primarului satului Ciuciulea, raionul Glodeni și Primăriei satului Ciuciulea, raionul Glodeni cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului,

împotriva deciziei din 3 noiembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul depus de Grecu Iurie împotriva hotărârii din 19 septembrie 2019 a Judecătoriei Drochia, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 31 mai 2019, Grecu Iurie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primarului satului Ciuciulea, raionul Glodeni și Primăriei satului Ciuciulea, raionul Glodeni cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului.

În motivarea acțiunii a indicat că având statut de șomer, la data de 9 aprilie 2019 a depus o cerere către Primarul satului Ciuciulea, raionul Glodeni prin care a solicitat angajarea sa în câmpul muncii, în funcția de specialist relații cu publicul din cadrul Primăriei satului Ciuciulea.

În contextul dat a menționat că prin răspunsul nr. 78 din 7 mai 2019 i s-a refuzat în mod neîntemeiat angajarea în câmpul muncii potrivit cererii depuse.

Astfel, a relatat că la data de 13 mai 2019, a depus către Primarul satului Ciuciulea o cerere prealabilă cu nr. 44, prin care a solicitat reexaminarea cererii depuse la 9 aprilie 2019, însă nu a primit niciun răspuns.

A susținut că refuzul neîntemeiat de a fi angajat în câmpul muncii potrivit cererii depuse, reprezintă o discriminare pe criterii de origine socială, vârstă și constituie o sfidare a drepturilor și libertăților fundamentale garantate de Constituția Republicii Moldova.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 1 alin. (3), 43 alin. (1), 53 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, art. 13 alin. (1) lit. d) din Legea privind

ocuparea forței de muncă și protecția socială a persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă nr. 102 din 13 martie 2013, art. 6 din Legea cu privire la asigurarea egalității nr. 121 din 25 mai 2012, art. 47 alin. (1), 330 din Codul muncii.

A solicitat constatarea nulității răspunsului Primăriei satului Ciuciulea la cererea din 9 aprilie 2019 prin care a fost refuzată angajarea în câmpul muncii, recunoașterea dreptului la muncă și la libera alegere a muncii, recunoașterea dreptului la petiționare, angajarea în câmpul muncii în funcția de specialist relații cu publicul din cadrul Primăriei satului Ciuciulea, repararea prejudiciului material în mărime de 19 000 lei și a celui moral în mărime de 9 000 lei.

Prin hotărârea din 19 septembrie 2019 a Judecătorei Drochia, sediul Central, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 8 octombrie 2019, Grecu Iurie a depus apel împotriva hotărârii din 19 septembrie 2019 a Judecătorei Drochia, sediul Central.

Prin decizia din 3 noiembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul depus de Grecu Iurie împotriva hotărârii din 19 septembrie 2019 a Judecătorei Drochia, sediul Central.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a reținut prevederile art. 28, 29, 30 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 4 iunie 2008, art. 29 din Legea privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006, care reglementează aspecte ce țin de ocuparea funcției publice, concursul pentru ocuparea funcției publice, numirea în funcție publică, atribuțiile de bază ale primarului.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele cauzei, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe referitoare la netemeinicia acțiunii și legalitatea refuzului primarului satului Ciuciulea de angajare a lui Grecu Iurie în funcție de specialist relații cu publicul, deoarece nu sunt întrunite condițiile prevăzute de Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Totodată instanța de apel a remarcat că odată ce a fost stabilit că prin refuzul de angajare nu au fost încălcate prevederile legislației și nu au fost lezate drepturile la muncă, subsecvent prima instanță corect a respins și pretențiile cu privire la încasarea prejudiciului material și moral.

La fel, instanța de apel a considerat neîntemeiat argumentul apelantului precum că instanța de contencios administrativ urma să decline competența de la examinarea cauzei în favoarea instanței de drept comun în temeiul art. 37¹ alin. (1) CPC, or potrivit art. 201 alin. (1) Cod administrativ, dacă acțiunea în contencios administrativ depusă în instanța de judecată conține pretenții inseparabile de drept administrativ și de drept civil, acestea se examinează de instanța de judecată competentă pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ.

La 5 noiembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Grecu Iurie a depus recurs împotriva deciziei din 3 noiembrie 2020 a Curții de Apel Bălți.

La 12 noiembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Grecu Iurie a depus motivarea recursului.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost aplicate eronat normele de drept material și procedural, iar probele anexate la dosar au fost apreciate greșit.

A susținut că nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

În contextul dat, a precizat că prima instanță și instanța de apel nu au efectuat o examinare completă și obiectivă a cauzei, iar hotărârile instanțelor sunt nemotivate.

Cu referire la prevederile art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, a remarcat că i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil prin faptul că poziția sa ca parte în proces nu a fost auzită.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

La caz, Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 3 noiembrie 2020. Totodată, se constată că decizia instanței de apel a fost notificată recurentului Grecu Iurie în data de 3 decembrie 2020 (f. d. 105).

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că recurentul Grecu Iurie, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul la 5 noiembrie 2020 și respectiv motivarea recursului la 12 noiembrie 2020, în termenul prevăzut de art. 245 Cod administrativ.

Intimații au recepționat recursul la 11 decembrie 2020, fapt ce rezultă din avizul de recepție a scrisorii recomandate (f. d. 111), însă nu și-au valorificat dreptul procedural de depunere a referinței.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Grecu Iurie, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o

motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Grecu Iurie.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Grecu Iurie, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nicolae Craiu

Maria Ghervas